

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

12. Christi manu, humilib[us], & aliunde destitutis, SS. Eucharistia ministrata.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45653

ferant: vt sæpe legimus contigisse. Sed, si eo miraculo moneri nõ sunt digni, erit tempus, quando, sicut Magdeburgensi Vdoni, hostias Angeli è visceribus reuulsas, atque flammato gladio, è cernicibus excussas repetent; remque omnium sanctissimam, in salutem institutam, seuerissimo Iudici Deo, in vindictam damnationemque eorum, annumerabunt.

Interim Deus amicis filiolsque suis diligenter prouidet, ne fame pereant; neque per Angelos tantum diuinas has illis sportulas mittit, sed suismet etiam manibus se se illis in os, in pectus, in animam immittit. Celebrauerat aliquando Missam Honoratus, post Firminum Episcopum Ambianensem, quartus. Ventum erat ad hostiam sumendam; ibi, attentissima cogitatione, institit tanti sacramenti dignitatem perpendere. Ea meditationis vis fuit, vt, præ reuerentia, hostiam manibus attingere vereretur. Placuit conuiuæ modestia Christo, censuitque miraculo honorandam, miraculoque stupendo. Nam ipse, ex depicta inibi imagine sua, brachium extendit hostiamque, velut viua manu, sublatam de altari Honorato porrexit. Itaque, iam ille sumere non recusauit, quod diuinitus dabatur; tanto dignior eo pane, quanto se iudicauit indigniorem. Vnde rectè dixit S. ille Pater: *Deuoto animo & cum timore accedendum ad communionem, vt sciat mens, reuerentiam se debere ei, ad cuius corpus sumendum accedit. Hoc enim apud se debet iudicare, quia Dominus est, cuius in mysterio sanguinem potat, qui testis est beneficij Dei. Quem nos, si cum disciplina accipiamus, non erimus indigni corpore & sanguine Christi: gratias enim videbimur reddere redemptori.* Hanc humilitatem, vt in se struant, vel laici communicaturi, vel sacrificaturi sacerdotes, habent præclaram illam D. Augustini orationem, quæ incipit, *Summe sacerdos &c.* in qua etiam petenda sic loquitur: *Vt sacrificium laudis casto corpore & mundo corde valeam offerre. Quanta enim cordis contritione, & lachrymarum fonte, quanta reuerentia & timore, quanta corporis castitate & animi puritate istud diuinum & cæleste sacrificium est celebrandum? Domine Deus meus, vbi caro tua in veritate sumitur, vbi sanguis tuus in veritate bibitur, vbi ima summis coniunguntur, vbi adest Sanctorum presentia Angelorum, vbi tu es sacerdos, & sacrificium mirabiliter & ineffabiliter? Quis dignè hoc celebrare potest mysterium, nisi omnipotens Deus offerentem fecerit dignum?* Talis oratio humilem facit, talis meditatio dignum; talibus se porrigit Ser-

R 3 uator.

Vide de subductis hostijs Sozom. l. 8. hist. c. 5. Baron. t. 3. Annal. An. 400. Petr. Cluniac. lib. 1. c. 2. Gregor. Turon. lib. 1. de glor. Mart. c. 86.

XII.

Petr. de Natal. l. 2. Cat. Sanct. 86. Mar. Spalat. l. 4 c. 12. ex Breuiar. Ambian.

S. Ambros. in I. Cor. 11.

Prou. 3. 32. uator, quia *cum simplicibus sermocinatio eius*. Qui etiam S. Dionysio, cum Rustico & Eleuthero socijs, in carcere, detento, & mox ad martyrium ituro, cunctis, qui doctrinæ eius audiendæ gratia aderant, spectantibus, ingenti luce, & Angelorum multitudine circumdatus. sanctum panem porrigens, dixit: *Accipe hoc, mi chare, quod mox complebo tibi, unâ cum Patre meo, quoniam mecum est maxima merces tua, & his, qui audierint te, salus in regno meo*. Hæc, dum Missam, iam tum Apostolorum tempore, in custodia, faceret D. Dionysius, euênere. *Tu enim, ô Deus, fecisti priora, & illa post illa cogitasti: & hoc factum est, quod ipse uoluiti*.

XIII.

Verùm neque Spiritus Sanctus deest, Eucharistiam desiderantibus. Siquidem, ut, in vita SS. Martyrum Faustini ac Iuuitæ, habetur, cum prædicti martyres Secundum militem, Mediolani, baptizassent, & sacrâ etiam communione, ex eo, membrum Ecclesiæ facere uoluissent, sed panis deesset, ex quo sacramentum conficerent, à columba alite rostro delatum accepere, eique sumendum præbuere, sacrum esse minimè dubitantes, qui sic afferbarur. Et facile fuit credere, Spiritum S. fuisse, quem etiam Ioannes Baptista *descendentem, quasi columbam, de cælo uidisse se testatus est*. Certè, cum trium diuinarum personarum simplex, uniceque substantia separari non possit, apud eundem, Pater, & Spiritus Sanctus mansionem facit, apud quem Dei Filius diuertere, non dedignatur. Quare huius diuini Spiritus est, homines ad crebro communicandum & incitare, & iuuare, ut dignè communicent. Nam indignis, meritò cælum claudit, ne manna hoc inde descendat. Cur enim non faceret? cum Apostoli id scribantur, fecisse. Nam, coronidis loco, adijciam, quod à multis probatis scriptoribus refertur, Anno scilicet Christi 1121. Ioannem Indorum Patriarcham uenisse, & Callisto Pontifici, Cardinalibus Prælatisque alijs, in consistorio publicè, summa cum fide, narrauisse, suo quidem tempore, S. Thomam Apostolum, quotannis, populum, sua manu, communicauisse. &, qui dignis sacramentum porrexerat, ab indignis id retraxisse. Quod iudicium discriminè etiam uidit olim Ammona presbyter sacris operans. Angelus enim ad dexterum altaris cornu astans, dignè communicantium nomina in librum referebat; eorum autem, qui synaxi se subduxerant, nomina conspexit deleri, qui triduo inde mortui sunt. Si oculos Ammonæ haberemus, quàm multos indignè ad altare

acce-

Helinand. in
Chron. Io.
Naucler.
vol. 2. gen.
38. Staple-
ton. in Col-
lekt. de S.
Thoma &
Petr. Riba-
deneira de
vitis SS. 21.
Decemb.

Pallad. in
hist. SS. PP.
c. 72.